

παπάρι

παπάρι, το, ουσ. [*<ίσως από το μυν. παπαρίζω (= χαϊδεύω)*]. **1.** το κεφάλι του πέους, η βάλανος και, κατ' επέκταση, το πέος: «έχει ένα παπάρι, που, αν φας μια στο κεφάλι, θα μείνεις σέκος». **2.** το αρχίδι: «έχω ένα πόνο στο δεξί μου παπάρι». **3.** άνθρωπος ενοχλητικός, κακοήθης, τιποτένιος: «είναι τέτοιο παπάρι, που δεν το θέλει κανένας στην παρέα του». **4.** χαρακτηρισμός ατόμου ή αντικειμένου που μας ενοχλεί ή μας εμποδίζει: «έλα και πάρε αυτό το παπάρι από δω, γιατί μ' έχει πονοκεφαλιάσει με τη λογοδιάρροιά του || τράβα αυτό το παπάρι απ' το διάδρομο, γιατί μας εμποδίζει στο πάνε έλα». **5α.** στον πλ. **τα παπάρια**, τα αρχίδια: «του 'δωσε μια κλοτσιά στα παπάρια του και τον ξάπλωσε κάτω». **β.** δίνεται και ως απάντηση στην ερώτηση κάποιου: *τι χαμπάρια;* - *Παπάρια*, και δηλώνει απογοήτευση, δηλ. τα πράγματα δεν πάνε καθόλου καλά. **γ.** ως επιφών. **παπάρια!** έκφραση αμφισβήτησης στα λεγόμενα κάποιου: «θα πάει να τη ζητήσει απ' τους δικούς της. -Παπάρια!». Πολλές φορές, μετά το επιφών. επαναλαμβάνεται και το ρ. της φρ. που ανακοινώνεται: «θα πάει να τη ζητήσει απ' τους δικούς της. -Παπάρια θα πάει!», ενώ είναι και φορές, που ο αμφισβητίας επαναλαμβάνει όλη τη φρ. που ανακοινώνεται: «θα πάει να τη ζητήσει απ' τους δικούς της. -Παπάρια θα πάει να τη ζητήσει απ' τους δικούς της». Για συνών. βλ. λ. αρχίδι (4). Υποκορ. **παπαράκι, το** (βλ. λ.).

- *πάρ' ένα παπάρι*, την έπαθες, ξεγελάστηκες, είσαι κορόιδο: «πάρ' ένα παπάρι τώρα και μην προσπαθείς να δικαιολογηθείς»·

- *πες μας τι είσαι, παπάρης ή παπάρι;* λογοπαίγνιο ανάμεσα στον παπάρη και στο παπάρι·

- *στα παπάρια μας!* ή *στα παπάρια μου!* βλ. λ. στ' αρχίδια μας! λ. αρχίδι·

- *φάε ένα παπάρι*, βλ. φρ. *πάρ' ένα παπάρι*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας